

www.franciscaansbezinnen.be

Broosheid dragen

Franciscus en Clara
als kwetsbare heiligen

TAU - VASTENBEZINNING 2024

GOEDE VRIJDAG: ZUSTER DOOD EN DE
AMANDELKOEKJES

Doodziek verbleef Franciscus een tijdje in een hut in de tuin van zuster Clara.

Op een nacht heeft hij het heel moeilijk. Zijn ogen doen pijn, het is koud, de muizen kruipen over zijn bed. Hij klaagt tegen God dat hij het nu toch erg te verduren heeft. In een droom geeft God antwoord: hij mag zich nu al even veilig weten, als was hij nu al in het Rijk Gods.

De onrust in Franciscus verdwijnt. Hij beseft dat het rijk Gods zich ook afspeelt in zijn ziekte, in zijn onmacht en zijn lijden. Hij beseft dat de zegenende hand van de Allerhoogste, die hij zo kent van de afbeelding op het kruis van San Damiano ook in het diepste lijden aanwezig is.

Hij zingt zijn loflied op de Schepper. Franciscus zit aan de grond en zingt.

Hij is stervende. De broeders brengen hem naar Portiuncula, de plaats waar het allemaal begon. Daar zorgen zijn broeders voor hem.

Op een dag heeft hij een speciale wens: hij vraagt zijn broeders om vrouwe Jacoba uit te nodigen.

Vrouwe Jacoba di sette Soli is een rijke weduwe uit Rome en blijkbaar goed bevriend met Franciscus. De broeders protesteren: in het klooster zijn geen vrouwen toegelaten.

Maar Franciscus gaat daar creatief mee om: hij noemt haar 'broeder' Jacoba en daarmee is alvast dat probleem opgelost.

Hij heeft nog meer wensen: de broeders moeten aan broeder Jacoba vragen om dure wassen kaarsen mee te brengen en kostbare stoffen, zoals die bij de cisterciënzers overzee gemaakt worden om zijn lichaam in te wikkelen als hij sterft.

Maar vooral moeten ze aan broeder Jacoba vragen om van die amandelkoekjes te bakken en mee te brengen. Want die vond hij altijd zo lekker...

Broeder Jacoba komt en Franciscus geniet van zijn geliefde koekjes. Hij vraagt zijn broeders om ook aan broeder Bernardus van die koekjes te laten proeven. Broeder Bernardus was één van zijn eerste broeders.

Franciscus is een ander mens geworden. Van het harde leven om 'God te dienen in de Geest' is niets meer over gebleven. Franciscus is in zijn lichamelijk geschapen-zijn gedaald.

Hij is een mens van de aarde geworden. Hij kan genieten. Zijn lichaam noemde hij in het begin 'zijn ergste vijand' omdat het hem belette God te dienen in voortdurend gebed en streng vasten.

Nu wil hij zijn dode lichaam eren met dure kaarsen en kostbare stoffen.

Franciscus is een geheelde mens geworden. Hij heeft geleerd dat het eigengereid streven naar een ver ideaal niet gelukkig maakt. Hij heeft geleerd om mens te zijn en dat betekent: dingen en mensen nodig hebben.

Wetten en principes moeten wijken. Niets meer van die vroegere gestrengheid voor zichzelf en zijn broeders.

Zuster dood klopt aan de deur. Franciscus vraagt de broeders hem naakt op de aarde te leggen. Arm, maar verzoend met het aardse, beperkte, kwetsbare bestaan, sterft Franciscus te midden van zijn broeders.

Vele jaren later kopt zuster dood ook aan de deur van zuster Clara. De zusters vertellen op het heiligverklaringsproces dat Clara, kort voor haar dood, tot zichzelf sprak en zei:

Ga gerust in vrede heen, mijn ziel
want je hebt een goede geleide
Want Hij die je geschapen heeft,
heeft je tevoren geheiligd.

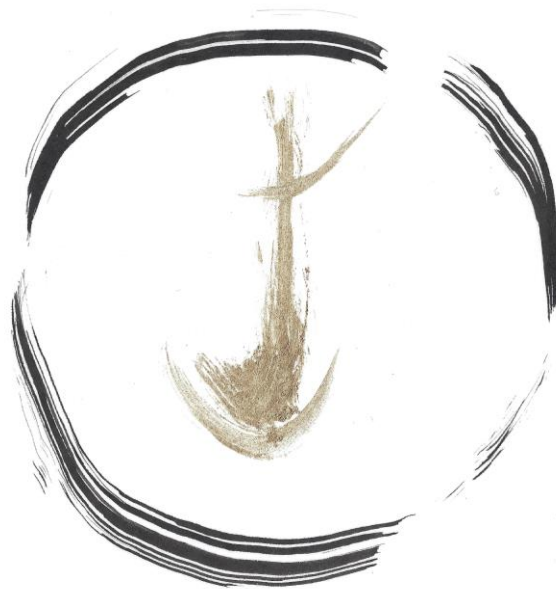
En toen Hij je schiep
heeft Hij de heilige Geest in je gelegd.
En altijd heeft Hij jou behoed
zoals een moeder haar kindje
van wie ze zo houdt.

En ze voegde eraan toe:

Gij Heer,
die mij geschapen hebt,
wees gezegend.

Ook Clara erkent dat ze schepsel is van de Allerhoogste.

Clara sterft als een gelukkig en dankbaar mens.

ER STEEDS HET ALLERBESTE VAN MAKEN

Etienne leeft sinds 7 jaar met longfibrose, een ongeneselijke ziekte waarbij er door eeltvorming op de longblaasjes er steeds minder zuurstofopname plaatsvindt. Sinds 3 maanden heeft hij een zuurstofextractor die hem via een gummislang van de nodige extra zuurstof voorziet. Hij beseft dat hij nog maximaal 2 jaar te leven heeft, maar getuigt over zijn levenskracht en vitaliteit.

Hij kijkt dagelijks naar Afrika-documentaires, want na vele Afrika-reizen heeft hij er zijn hart verloren. Die documentaires blijven hem ook een verhaal behouden, iets om over te praten met anderen.

Etienne worstelt met het kleiner worden van zijn wereldje: enerzijds letterlijk door de beperktere mobiliteit, maar anderzijds ook figuurlijk door het verminderen van menselijke contacten en dingen om te beleven.

Hij geeft ons drie levenslessen:

-Vergelijk nooit: er zijn er altijd die het beter hebben maar ook altijd die het slechter hebben.

-Kwetsbaar zijn we allemaal: op het moment dat je dit communiceert met mensen, zullen ze jou ook toevertrouwen waarmee zij worstelen.

-Wie kwetsbaar is, pijlt dikwijls in de blik van de ander naar een oordeel of omgekeerd, naar erkenning... Vaak is het echter vanuit een eigen confronterende onzekerheid dat naar de blik van de ander wordt gekeken en die paradoxaal genoeg net in de blik van de ander wordt gespiegeld.

VRAGEN TER INSPIRATIE

In welke omstandigheden zet ik mijn eigen principes opzij? Hoe voelt dat?

Van wat kan ik uitermate en volop genieten? Wat geeft kleur of smaak aan mijn leven?

Heb ik ooit mijn lichaam verwend toen het in nood was en behoeftigd? Wat heb ik dan gedaan?

Wat heeft mij geraakt in de getuigenis van Etienne? Wat klonk vertrouwd? Wat was voor mij moeilijk?

TAU - VASTENBEZINNING 2024

Tekst: Francine
Afbeeldingen: inwezig.be

Meer info op
www.franciscaansbezinnen.be

